

74ste Jaargang

No. 559

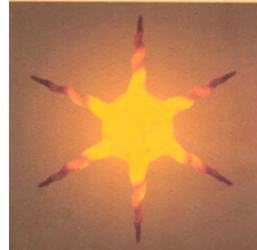
Jan. 2008

IN DIT NUMMER O.A.:

Van de Bestuurstafel	15
In gesprek met Joke en Johan	22
De pastorie	25

TERUGBLIKKEN EN VOORUITKIJKEN.....

De feestdagen zijn weer voorbij en we staan aan het begin van een heel nieuw jaar. Dat betekent ook dat we meestal even terugkijken op wat er was en vooruitkijken op wat er komen gaat. De afgelopen maand hebben we in onze kerk kunnen genieten van een erg leuke musical van de kinderen van de zondagsschool. In ‘Wat een nacht’ presenteerden de kinderen niet alleen een mooi kerstverhaal, ook konden we zien wat een

geweldige inspanning en prestatie er door veel mensen werd geleverd. Het was fijn om te zien dat er zoveel mensen belangstelling toonden. Op kerstavond was de kerk ook weer helemaal vol tijdens de kerstavonddienst. Het thema was ‘De tweede geboorte’. Op zich misschien en beetje verrassend op een moment dat we met elkaar stilstaan bij de feitelijke geboorte van Jezus van Nazareth. We gedenken dan toch altijd zijn eerste geboorte?

Wanneer we het geboorteverhaal van Jezus wat minder letterlijk nemen dan gaan we al snel op zoek naar de symbolische betekenis van het feit dat hij geboren is. In elk geval is het zo dat we er 2007 jaar na dato nog steeds voor bij elkaar komen. Mensen hebben het door de eeuwen heen in stand gehouden om zijn geboortedag ieder jaar weer opnieuw te herdenken. Een aantal jaren geleden was ik in Nazareth en onder begeleiding van een erkende gids bezocht ik ook de geboorteplaats van Jezus in Bethlehem. Mij werd toen fijntjes toevertrouwd dat er in december helemaal geen herders in het veld liggen en dat het maar de vraag is of 25 december wel de meest correcte datum van Jezus' geboorte is.

Ik schrok daar natuurlijk wel van. Ik vroeg mij af wat dan de werkelijke reden was dat we toch echt al eeuwen op 25 december dit christelijke feest vieren? Toen ik me hier verder in ging verdiepen, begreep ik al snel de ware beweegredenen. Die heeft n.l. te maken met het feit dat de mensen voordien de winterzonnepunt met elkaar vierden. Het terugkeren van de zon, wanneer het buiten het donkerst is, was in die tijd de reden om midden in de winternacht het licht te willen eren en zelfs te aanbidden.

Toen later een datum gezocht moest worden waarop de geboorte van Jezus herdacht zou gaan worden, was 25 december het meest voor de hand liggend. Toen ik begreep dat de 25^e december eerder een symbolische datum was van deze geboorte, heb ik mij verder verdiept in de symboliek van het kerstfeest. Natuurlijk begrijp ik dat door christenen de geboorte van Jezus wordt beschouwd als de terugkeer van het licht in onze wereld, dat vereerd en aanbeden wil worden. En wanneer kun je dat beter doen dan wanneer het in de natuur het donkerste is. Ik vroeg mij daarna ook af, of het verhaal van zijn geboorte ook symbolische betekenis zou hebben. Wat is immers de reden dat wij 2007 jaar later nog steeds voltallig met elkaar samen komen in dit kader. Iets in ons wordt er dan toch door geraakt.

Het verhaal van de tweede geboorte komt uit Johannes 3, vers 1 t/m 8. Daarin zegt Jezus tegen Nikodemus dat de mens pas kennis kan maken met het Koninkrijk van God wanneer hij voor de tweede keer geboren wordt. In een taal die we misschien vandaag wat beter verstaan, zegt Jezus dus, dat symbolisch gezien, eerst de Christuskracht in ons innerlijk geboren zal moeten worden voordat we van binnenuit eenheidservarin-

gen kunnen beleven. En zo bezien wordt het kerstfeest dan een innerlijk gebeuren van ieder mens afzonderlijk, dat we zeker wel samen kunnen beleven.

Ook is het dan zo dat die innerlijke geboorte een levensthema is dat we elk jaar opnieuw maar wat graag onder de aandacht brengen. We hoeven dus niet te blijven hangen in een verhaal dat door de menselijke geschiedenis heen van generatie op generatie is doorgegeven, met de vraag of het allemaal waar gebeurd is of niet. De betekenis ervan wil eerder, dat wij ons ook vandaag nog bewust zijn dat de hoogste Geestkracht, die in het christendom, Christuskracht wordt genoemd, in elk mens gerepresenteerd ligt, klaar om ontdekt te worden, om vrijgemaakt te worden om *ge-open-baard* (...) en dus geboren te worden.

Wat is een kerstdienst zonder NPB - kerkkoor en zonder medewerking van Irma ten Brinke? Ook dit jaar was iedereen er weer en hebben velen kunnen genieten van de prachtige muziek die ten gehore werd gebracht. De kerstochtenddienst stond in het teken van het thema 'Licht'. In Johannes 1, vers 1 t/m 14 staat o.a. "Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen." Met andere woorden, hoe donker het soms ook kan zijn, het licht geeft zichzelf nooit prijs. Het donker is nooit zo sterk dat het de macht kan krijgen over het licht. Dat zien we ook aan het verschijnsel winterzonnwende.

Vanaf dat moment gaan de dagen lengen en verdrijft het licht dus de duisternis. Het kan nog zo donker zijn, er komt een moment dat het niet donkerder wordt omdat het licht aan kracht gaat winnen en de duisternis terugdringt. Dat is ook zo in ons persoonlijk leven en dat is hoopvol. Soms kunnen kwesties of bepaalde levensomstandigheden eindeloos donker lijken, het verheugende is echter dat het donker nooit en te nimmer enkelvoudig zal regeren. We leven immers in een polaire wereld, een wereld van twee, van donker én van licht. Het leven is in alles twee, er is altijd dualiteit. Het donker zal daarom niet de macht krijgen over het licht.

In het Nederlands zeggen we dat in een gezegde: "De nacht is het don-

kerst vlak voor de dageraad”. En zo is het ook met het keren van het licht in onszelf. In welke omstandigheid u zich ook bevindt, wat er nu ook in uw leven speelt...., het licht zal ook in uw leven terugkeren en dan het donker verdrijven. Dat is een hoopvol en verheugend idee ongeacht wat ons overkomt of wat er speelt.

Aan de kerstochtendienst hebben ook de vier zusjes van de familie Veerbeek meegewerkt. Zij vertolkten op prachtige wijze: “*So this is Christmas*”, een lied dat wij allemaal kennen van John Lennon.

Op oudjaar stonden we in de dienst 's avonds met elkaar “*op de drempel*”. Wat een mooi moment is dat eigenlijk zo vlak voor het nieuwe jaar. Even een ogenblik bezinnen, beschouwen en de balans opmaken van het leven dat we leven. Tussen de gezelligheid door van deze dagen is het van belang even contact met onszelf te maken, te weten waar we staan en wat ons beweegt.

Eigenlijk bouwt zo'n avonddienst even de stilte in zo vlak voor de doorstart in het nieuwe jaar, dat meestal begint met donderend geknetter van het vele vuurwerk dat we 's nachts ontsteken. We stellen onszelf dan vragen. Hoe was 2007 eigenlijk? Wat heeft het gebracht? Wat heb ik er persoonlijk van terecht gebracht? Wat heb ik bereikt van wat ik in het leven graag wil? Ben ik nog steeds op koers of ben ik van mijn pad geweken? En tegelijkertijd hebben wij ook vragen naar het nieuwe jaar. Wat gaat de directe toekomst mij brengen? Hoe kan ik meegaan met wat zich door mij in mijn leven wil ontvouwen? Heb ik het geduld om in die afstemming rustig af te wachten wat er komen gaat, of heb ik soms toch ook de neiging mijn eigen persoonlijke kleine wil erop te zetten?

Ik zou u ook kunnen vragen of u leeft volgens 'niet mijn wil maar Uw Wil geschiede'? Het leven heeft mij geleerd dat mijn ogenschijnlijk vrije wil soms beter maar terzijde geschoven kan worden omwille van een veel grotere Wil, die mensen Leidt en de Schepping aanvoert. Ik leerde in mijn leven al te vaak dat deze Hogere Wil beter weet wat het beste voor mij is, dan wat ik zelf kan bedenken. Ook voor 2008 is het daarom van belang om op die Levenswil afgestemd te blijven.

Op zo'n moment van het wisselen van de jaren ontsteken wij dan massaal het vuurwerk. Dat doen we enerzijds voor het plezier wat we eraan beleven, anderzijds is het maken van kabaal en lawaai al eeuwenlang een manier van doen om de oude geesten te verdrijven. We willen immers niet dat we blijven kleven of vastzitten aan oude ideeën of levensfasen die er niet meer toe doen. Met het afknallen van vuurwerk willen we ons daarvan bevrijden.

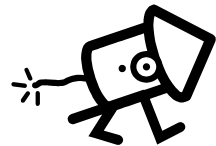

Dit jaar was er weer heel wat voor nodig om dat te laten gebeuren. Er werd voor maar liefst € 60.000.000,- de lucht in geschoten. Soms reken ik de euro nog wel eens terug naar guldens, omdat me dat helpt inzien waar ik mee bezig ben. Volgens veel mensen zou ik daarmee moeten ophouden, maar het laat me net beter voelen wat we met elkaar aan het doen zijn. We praten over maar liefst fl 132.000.000,-. Bij dit soort van bedragen denk ik dan: 'Moeder vraagt of het zo goed is?'

Is het niet de gekte voorbij? En om het verhaal compleet te maken, het was weer € 5.000.000,- meer dan bij de jaarwisseling van 2006 / 2007.

Het merkwaardige fenomeen op oudejaarsavond was dat het vanaf 20.00 uur snel mistiger werd. Toen ik tegen 21.00 uur thuis kwam was ik allang blij dat ik niet meer de straat op hoefde. Hoe het bij u was weet ik niet, maar toen ik om middernacht in Halle de voordeur opendeed, zag ik geen hand voor ogen. Wat een mist, het zat potdicht. Ik hoorde het vuurwerk wel volop knallen overal, maar ik zag er in geen velden of wegen ook maar iets van. Moedertje Natuur had, uitgerekend op dit moment, dus bij het wisselen van de jaren en op het ogenblik dat er plezier beleefd wilde gaan worden van al het vuurwerk een wollige deken van dikke mist over het grootste deel van het land gelegd. Ik dacht: Er gaat hier voor € 60.000.000,- de mist in.....!

Niemand is daarop aanspreekbaar en diegenen die zich erdoor ernstig benadeeld voelen tot diep in hun portemonnee: er valt helaas ook niets te claimen.

Maar zou er iemand zijn, zoals ik, die hier een moment van bewustwording in ziet? Zijn er nog meer mensen die zich de betekenis van dit natuurverschijnsel, uitgerekend op dit specifieke moment, afvragen? En, zou het invloed hebben op het koopgedrag voor het volgend jaar? Ik

ben een idealist en blijf natuurlijk hopen dat mensen zich volgend jaar ook even achter de oren krabben als ze vuurwerk willen aanschaffen. Niet omdat dan opnieuw de mist roet in het eten komt gooien, want daar heb ik echt geen idee van. Nee, eerder omwille van een verkregen inzicht bij wat zich de afgelopen jaarwisseling heeft afgespeeld.

Ik ben alweer erg vooruit aan het kijken, want er zitten nog bijna twaalf maanden vol met uitdagingen en kansen tussen deze beide jaarwisselingen voor ons allemaal. Er staat nog zoveel te gebeuren, mooie dingen en ook minder leuke dingen. Het leven gaat steeds weer op en neer. Het zal ook in 2008 niet alleen maar óp zijn en ook niet alleen maar néér. Het krachtenspel van het scheppende leven gaat als de golven en dat betekent dat we ook in dit nieuwe jaar naast vreugdevolle momenten ook minder vreugdevolle momenten zullen kennen. Dat is inherent aan de natuurwetten waarbinnen wij ons bevinden. De schepping is in volle beweging en dat zal zo nog wel even blijven. Dat weten we natuurlijk allemaal en toch wensen we elkaar aan het begin van een jaar steeds alle goeds toe.

Tussen het getij van de beweging van de scheppende levenskrachten door, ontspint zich namelijk ook uw leven dat zonder enige twijfel uiterst zinvol is. Ieder leven is namelijk zinvol. We zijn geen speelbal van de eerder genoemde golven, eerder ontvouwt zich zodoende langzaam maar zeker de zin en betekenis van het leven in het algemeen en ons persoonlijk leven in het bijzonder. Het gaat er dus om dat we voeling krijgen met het getij. Immers, als we weet hebben van datgene wat het leven met ons wil, dan kunnen wij zelf beslissen om daarop aan te sluiten of in verzet te gaan.

Ik beschouw het leven graag vanuit mensen die bereid zijn hun vrije wil zo dicht mogelijk te laten aansluiten bij de Hogere Wil.

Het is precies dit wat ik u allen toewens, als ik zeg:

De beste wensen voor 2008!

Peter Samwel

BERICHTEN UIT DE GELOOFSGEMEENSCHAP

Wij gedenken

Op 24 november jl. overleed op 92-jarige leeftijd mevrouw

Catharina Margaretha Colenbrander – de Boer (Catrien)

uit Dinxperlo, bij de meesten van u vooral bekend als "Catrien Colenbrander".

Wij hebben haar gekend als een levenslustige en zeer betrokken vrouw. Haar leven ging lang niet altijd over rozen: een moeilijke jeugd en twee kinderen én haar man kwamen te overlijden. Toch wist zij steeds een manier te vinden om staande te blijven en haar leven zinvol voort te zetten.

Ze heeft een zorgzaam leven geleid, ze stond steeds klaar voor man en kinderen én zo nodig ook voor andermans kinderen.

Catrien was een vrouw met karakter: haar ja was ja en haar nee was nee. Toch kon ze zich ook weer heel goed schikken, want ze had een hekel aan trammelant. Familiebanden moesten in ere gehouden worden.

Ik heb mevrouw Colenbrander persoonlijk leren kennen als een aardige en toch ook wel diepzinnige vrouw. Het was fijn om bij haar voor het raam te zitten en zo te praten over de dingen die haar bezig hielden. Ook moest ik altijd het vele handwerk bekijken dat zij maakte voor het Welfare. Haar spreien waren alom bekend.

En om geestelijk soepel te blijven, maakte ze vele, vele kruiswoordpuzzels.

Tot zolang het ging, bezocht ze alle diensten in de kerk en was ze tot de opheffing, trouw lid van de vrouwenvereniging van de NPB.

Elk NPB-lid weet nog wel haar vaste plekje in de kerk, achteraan, tegen de muur, ergens anders wilde ze beslist niet zitten.

Tijdens de herdenkingsdienst lazen we haar trouwtekst "Vrees niet, Ik ben u een schild" (Gen. 15 : 1). Een mooie tekst voor twee jonge mensen, die besloten hebben om samen het leven te delen, maar ook een mooie tekst voor iemand, die overstapt naar een ander 'nieuw' leven. "Ga maar en vrees niet, Ik ben u een schild."

Dank je Catrien, dat we jou in ons midden mochten hebben.

Hermien Bleumink

Op 28 november 2007 overleed op 86-jarige leeftijd de heer

Hendrik Willem ten Brinke

uit Varsseveld. Op 3 december was, voorafgaand aan de crematie op crematorium Slangenburg, de Herdenkingsdienst van de heer Hendrik ten Brinke in onze kerk aan de Doetinchemseweg, waar we met familie en genodigden op een waardige wijze afscheid van hem hebben genomen.

De heer ten Brinke was bovenal een lieve man. Daarnaast was hij be-
slist een punctueel mens met een scherpe geest, die hij tot het laatst toe
behiel. Hij was in zijn leven een belangstellend en een warm mens. De
heer ten Brinke was nog maar net volwassen tot Nederland na de Twee-
de Wereldoorlog opnieuw moest worden opgebouwd. Als timmerman
heeft hij daar zeker zijn steentje aan bijgedragen. Hij leidde o.a. ook
mensen op binnen zijn vakgebied en wees hen op hun eigen mogelijk-
heden en talenten. Daarnaast was Hendrik ten Brinke een gemeen-
schapsmens. Hij wist als geen ander het belang van gemeenschap te on-
derstrepen en bouwde dus ook in die zin van het woord aan een betere
samenleving na de oorlog. Hij was actief in het verenigingsleven en
heeft zelfs aan onze NPB geloofsgemeenschap geruime tijd zijn steentje
bijgedragen.

Naast dit alles was hij muzikaal. In 1996 zong hij 50 jaar bij het Varsse-
velds Mannenkoor. Het was dan ook fijn om het Mannenkoor aanwezig
te hebben tijdens zijn Herdenkingsdienst op 3 december j.l..

Hij hechtte veel belang aan zijn gezin. Hij was bijna 60 jaar in liefde
getrouwd. Hij kreeg vijf kinderen. Hij was niet alleen dol op zijn vrouw,
maar ook op zijn kinderen en kleinkinderen. Zij waren dan ook allen
zeer betrokken bij zijn overlijden en verschillende familieleden hebben
elk een eigen, bijzondere bijdrage geleverd aan zijn afscheid in de kerk
en het crematorium. Dit alles gaf de grote mate van waardering aan die
de hele familie voor hem voelt.

Hendrik ten Brinke leed al geruime tijd aan de ziekte van Parkinson.
Daarbij werd hij de laatste drie jaar zeer intensief verzorgd door zijn
vrouw. Hij begreep dat zijn einde langzaam maar zeker naderde. Hij be-
rustte er ook in en zei dan soms: “Het is goed zo. Het kaarsje is op, het
is genoeg geweest...”.

Ik ben er zeker van dat de grote belangstelling van mensen uit alle gelegingen, op de dag van de Herdenkingsdienst en crematie voor de hele familie tot troost is geweest.

Ik wens tot slot zijn vrouw, mevrouw Daatje ten Brinke-Smits, Gerda en Herman, Wim en Hermien, Riki en Ben, Henk, Dick en Dinie en alle kleinkinderen Gods zegen en kracht toe bij het verwerken van dit verlies.

Peter Samwel

Op 7 december 2007 ging van ons heen mevrouw

Wilhelmina Alberta Janssen-Schuurman

Velen kenden haar als Mona. Op 12 december is zij, na een Afscheidsdienst in onze kerk, begraven en bijgezet in het graf van haar echtgenoot Frits Janssen, die in 1986 al overleed. Mona Janssen is 81 jaar geworden.

Zij was de tweede dochter uit een gezin van vier meisjes en groeide op in Westendorp. In haar jeugd ging zij naar de Huishoudschool in Terborg. Daarna werkte zij in de winkel bij een zus van moeder, tante Amme en op de zaterdagen werkte zij ook nog bij tante Gerrie, een schoonzuster van moeder, in een kruidenierswinkel in Westendorp. Mona trouwde met Frits Janssen op 10 mei 1951. Toen Frits overleed waren zij 35 jaar samen geweest. Frits heeft veel voor Mona betekend. Toen hij in 1986 wegviel, werd haar leven er niet gemakkelijker op. De echte fleur van het leven verdween toch wel, toen Mona van haar Frits afscheid had moeten nemen. Ze heeft hem alle jaren, die erop volgden gemist.

Mona voelde zich het meeste op haar gemak als ze in kleine kring was. Grote gezelschappen waren niet aan haar besteed en dat kwam zeker ook omdat allerlei soorten van angsten haar jarenlang hebben gekweld. Hierdoor had zij het moeilijk met het leven en met zichzelf. Voor de zussen en aangetrouwde familie was het niet altijd gemakkelijk te begrijpen hoe Mona zich voelde en van waar haar angsten kwamen. Zij deden voor haar wat zij in hun vermogen hadden, ook al gaf dat toch vaak een ontoereikend gevoel.

Toen Mona ziek werd, ze kreeg diabetes, werd haar isolement groter. De waardigheid waarmee ze haar lot en handicaps gedragen heeft, ver-

dient zonder twijfel respect. Ze werd slechtziend, ja zelfs bijna blind en dat maakte haar wereld steeds kleiner. Maar de komst van familieleden en zeker ook de komst van kinderen, zoals haar neefjes en nichtjes, beurde haar op. Deze blijdschap liet ze dan ook blijken.

Ook het belang van onze bezoekdames van onze geloofsgemeenschap is mij helder voor de geest gekomen. Mona had namelijk een uitstekend en een warm contact met een van hen. Mona was een lieve vrouw, die het vooral moeilijk had met zichzelf...

Mona leefde sinds juni 2005 in de Bettekamp. Ze heeft daar een goede en fijne verzorging gehad tot het einde toe. En ook al viel het voor Mona helemaal niet mee aanvankelijk afscheid te moeten nemen van haar huisje in de Hovenstraat, gezegd mag worden dat Mona zelfs enigszins opleefde door de veiligheid, de zorg en het vertrouwen die toenamen in de afgelopen twee jaar dat zij in de Bettekamp woonde.

We hebben van haar op een respectvolle wijze afscheid genomen. Ik wens de directe familie, Betsie en Gerrit Kreeftenberg, Annie en Wim Geurink en Netty en Johan Klompenhouwer veel sterkte en kracht toe.

Peter Samwel

ZIEKEN EN HERSTELLENDEN

Het liefste zou ik nu al bij 600 gezichten de juiste naam willen kunnen weten. U begrijpt hopelijk dat dit op dit moment nog te veel gevraagd is. Soms hoor ik in mijn kerkwerk of iemand ziek is en een enkele keer ook in de wandelgangen. Graag zou ik zo spoedig mogelijk volledig geïnformeerd zijn wanneer iemand voor opname van huis is. Dan weet ik wat er met de leden van onze geloofsgemeenschap aan de hand is en kan ik daar op inspelen. Maar hoe organiseer ik dat?

In het Slingelandziekenhuis is dat duidelijk geregeld. Degene die er komt voor opname kan aangeven lid te zijn van onze geloofsgemeenschap en al dan niet bezoek op prijs te stellen. Ik krijg daar vanuit het ziekenhuis direct bericht van. Vervolgens kan ik u dan eventueel bezoeken.

Echter wanneer iemand ziek thuis is of om enige andere reden aandacht verdient, dan wil ik u vragen mij hierover te informeren. Een enkele keer gebeurt dit al en daar ben ik natuurlijk blij mee. Zodra ik bericht

ontvang over mensen, die pastorale zorg wensen, dan reageer ik zo spoedig mogelijk.

Mijn bereikbaarheid is wellicht al bekend, maar dan toch nog maar eens ten overvloede:

Peter Samwel

Tel: 0315-242080

Mobiele tel: 06-40359838

e-mail: petersamwel@planet.nl (verdwijnt binnenkort...)

e-mail: samwel33@zonnet.nl (is blijvend...)

In het Slingelandziekenhuis zijn opgenomen geweest, de heer J.W. Westerveld, mevr. J. ten Broeke-Aalderink, mevr. W. Heusinkveld-Gemmink en mevr. Heusinkveld-Schuurman. Zij zijn allen ook alweer ontslagen. De heer J.W. Vriezen ligt nog wel in het Slingelandziekenhuis.

In Verpleeg- en revalidatiecentrum Antonia in Terborg revalideerden tot voor kort de heer G.H. Hiddink en mevr. H.G. Weenink-Westerveld.

Beiden zijn gelukkig weer thuis.

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

In de afgelopen maanden heb ik me zowel lokaal als nationaal georiënteerd op materiaal voor levensbeschouwelijk onderwijs vanuit de vrijzinnigheid, op zowel de Leemvoort als op 'Op Koers'. Naast Bijbelse aanreikingen mogen eigentijdse invloeden eenvoudig niet ontbreken in het lesaanbod aan onze kinderen.

Eén van de werkvormen, die een collega mij aanreikte en die het goed doet is dat ik aan het begin van iedere les twee kaarsen neerzet. De eerste steek ik aan als een lichtje voor de verdrietige en minder prettige gebeurtenissen in het leven van een of meer kinderen in de afgelopen week. Zo brandt het licht dan bijvoorbeeld voor een zieke oma, voor een vader die in het ziekenhuis ligt, of voor een weggelopen katje. De tweede kaars is een lichtje van dankbaarheid voor al het goede en mooie wat ons dan in de voorbije zeven dagen is overkomen. Deze kaars van dankbaarheid wordt bijvoorbeeld aangestoken omdat een kind uit de klas met zijn vader naar het voetballen is geweest, dat opa jarig was en dat het heel gezellig was of dat iemands konijn kunstjes kan...

Op deze manier worden bijzondere momenten en gebeurtenissen met elkaar gedeeld en groeit het besef dat het leven steeds met ups en met downs gepaard gaat.

Nu denkt u natuurlijk: ‘...dat iemands konijn kunstjes kan...?’ Ja inderdaad, een van de jongsten vertelde vol trots het goede nieuws dat zijn konijn kunstjes kan. Niemand van de kinderen reageerde en alleen ik deed moeite mijn spontaan opkomende glimlach onder controle te houden.

“Vertel”, zei ik uitnodigend, en ik keek hem vol verwachting aan. “Nou, mijn konijn gaat eerst op de rug zitten van een ander konijn en dan probeert hij met zijn voorpootjes steeds omhoog te lopen...”, zei het kind opgetogen. Geen van de klasgenoten keek verbaasd na deze openbaarmaking, ik was de enige die er hartelijk om lachte. “Dat lijkt me een geweldig konijn”, hoorde ik mijzelf nog zeggen, “die verdient het wel dat wij voor zijn kunstjes een kaarsje branden...”. Alle kinderen vonden het allemaal niks bijzonders en heel gewoon. We gingen daarna dus gelijk maar weer over tot de orde van de dag...

BIJ DE DIENSTEN IN JANUARI

Zondag 6 januari was er geen dienst in onze kerk, maar ben ik voorgegaan in de dienst in Den Es.

Op **Zondag 13 januari** houden we de eerste dienst van 2008 waarin ik zal voorgaan. Het thema van de dienst luidt: ‘*De aanraking*’.

In deze dienst staat centraal dat Jezus door Johannes de Doper werd gedoopt in de Jordaan. Dopen wordt al eeuwen gedaan met behulp van water, want water is een goede geleider van de energie van de Geestkracht die ons wil beroeren. Door het water wordt de Hoogste Schepingskracht symbolisch verbonden met de mens en weten wij ons gedragen door een Krachtenveld dat ons begrip te boven gaat.

Vanuit ‘De aanraking’ zullen we met elkaar dit thema verder verkennen, bespreken en bezingen. Na afloop drinken we, omdat het de eerste dienst is in het nieuwe jaar, gezamenlijk een kopje koffie of thee.

U bent van harte welkom!

Zondag 20 januari.

Op deze zondag is er om 10.00 uur in de Keurhorsterkerk een Oecumenische viering waarvan het thema is: ***'Bid onophoudelijk'***.

Het is dit jaar precies honderd jaar geleden dat de episcopale priester Paul Wattson in de Verenigde Staten het initiatief nam tot een 'Octaaf voor de eenheid van de kerk', een periode van acht dagen van gebed voor de eenheid van de christenen... We zien vandaag de dag dat de samenwerking tussen de verschillende christenen onderling nog steeds groeit. En omdat christelijke gemeenschappen wereldwijd verspreid zijn kunnen we met recht letterlijk zeggen, dat er onophoudelijk en wereldwijd door hen wordt gebeden. Van 20 tot en met 27 januari spreken we daarom dus van de Week van gebed voor de eenheid van de christenen. In deze Dienst zal ik voorgaan. U bent allemaal van harte uitgenodigd om in de prachtige verbouwde kerk hierbij aanwezig te zijn.

Zondag 27 januari.

Mevr. Hermien Bleumink gaat vandaag in de dienst voor.

TENSLOTTE

Aria en ik zijn de feestdagen in onze tijdelijke woning goed doorgekomen. Het is aan de Halseweg 63 comfortabel en behaaglijk en de familie Hebbink maakt het leven voor ons beiden daar zo aangenaam mogelijk. In onze woonkamer bleek het niet mogelijk om een kerstboom te plaatsen, daarom zette Marinus er een vlak voor ons huis. De lichtjes gingen 's avonds aan en zo konden we vanuit onze woning toch genieten van een echte verlichte kerstboom. Zijn vrouw Inie hing vervolgens nog een mooie kerstkrans direct naast onze voordeur en zo zijn wij in een prettige sfeer de feestdagen doorgekomen. Tijdens de jaarwisseling stonden we met alle mensen samen buiten op het boerenerf in de dichte mist om het vuurwerk te bewonderen, echter het bleef bij veel lawaai want van het aanschouwen van vuurwerk was dit jaar geen sprake. We hieven daarom het glas en wensten elkaar alle goeds voor het nieuwe jaar.

In de Pastorie wordt hard gewerkt. Een vaste groep vrijwilligers doet hun uiterste best om van de woning iets moois te maken. Wij komen er natuurlijk regelmatig even kijken en zagen de afgelopen weken, ook

toen het zo koud was, zwoegende mannen die soms zelfs dik onder het stof stonden. De sloopwerkzaamheden zijn nu ongeveer ten einde en langzaam maar zeker krijgen de ideeën van de bouw vorm. De badkamer is alweer gedeeltelijk betegeld, de riolering buiten is vernieuwd en weer met grond toegedekt en ook de carport staat bijna compleet afgewerkt overeind. Ik heb echt veel waardering voor wat daar gebeurd. Het is een aanrader om eens een kijkje te nemen als u toch in de buurt bent.

Peter Samwel

BERICHTEN UIT DE WIJK DINXPERLO

Nieuwjaarssamenkomst

Bestuur en voorganger nodigen u uit voor een informele samenkomst op zaterdag 12 januari, aanvang 19.00 uur.

Na een korte inleiding zullen we onder het genot van een kopje koffie en een oliebol gezellig samenzijn in de NPB-kerk aan de Wilhelminastraat. We hopen velen van u dan te kunnen begroeten.

Bericht van het Interkerkelijk Contact Dinxperlo / Breedenbroek

De interkerkelijke dienst van zondag 20 januari in de Petrus & Pauluskerk te Breedenbroek: De Gebedsdienst voor de eenheid van de Christenen zal worden geleid door Hermien Bleumink (voorganger NPB) en muzikale medewerking zal worden verleend door het Christelijk Heurns Mannenkoor onder leiding van dirigent Harry Boontje.

Het thema voor deze dienst, dat wordt voorgedragen vanuit de Wereldraad van kerken, is: ***Bid onophoudelijk*** (1 Tessalonicenzen 5:17)

Het gedeelte uit de bijbel dat centraal staat, is 1 Tessalonicenzen 5: 12 t/m 18.

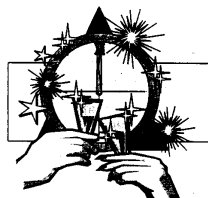
De dienst begint om 10.00 uur. Er wordt gezorgd voor oppas- en kinderverdient en na de dienst is er koffiedrinken.

Henk Diersen

VAN DE BESTUURSTAFEL

Nieujaarswens en nieuwjaarsreceptie

Vanaf deze plaats willen wij, bestuur, voorgangers en redactie, u allen een voorspoedig, gezond en gezegend 2008 toe wensen. Tijdens de nieuwjaarsreceptie, na afloop van de dienst op 13 januari willen wij dit graag op een meer persoonlijke wijze overdoen. Wij nodigen daarom allen uit op 13 januari de dienst in onze Witte Kerk te Varsseveld bij te wonen en daarna in de Eendracht onder het genot van een kop koffie of thee met elkaar de nieuwjaarswensen uit te wisselen. Wij hopen velen van u te mogen begroeten.

Een woord van dank

Wat zou onze geloofsgemeenschap zijn zonder al die mensen die zich als vrijwilliger geheel belangeloos inzetten voor onze Geloofsgemeenschap. Wij kennen gelukkig vele soorten vrijwilligers zoals commissie leden, Eendrachtverzorgers, schoonmakers, bouwvakkers, bezoekdames, collectanten en nog vele anderen. Al deze vrijwilligers willen wij vanaf deze plaats heel hartelijk dank zeggen voor hun inzet. En gelijktijdig de wens uitspreken dat zij zich ook het komende jaar op een zelfde enthousiaste wijze willen en kunnen inzetten voor onze gemeenschap. Alle vrijwilligers hebben rond de kerst een kleine attentie ontvangen. Mocht het zo zijn dat wij iemand hebben vergeten, laat hij of zij dan zo vrij zijn zich even te melden bij de administratie, opdat wij hem of haar dan alsnog de toekomstige attentie kunnen overhandigen.

Mensen schijnen het gelukkigst te zijn wanneer ze voor niets werken en zich dat kunnen veroorloven

(Robert Lijnd)

Pastoraat op maat

In de Eendracht van december 2007 hebben wij kenbaar gemaakt dat wij de tarieven voor het gebruik van de Eendracht en voor andere te verlenen diensten hebben beoordeeld en opnieuw hebben vastgesteld. Wij willen hier nu nog nader ingaan op de andere te verlenen diensten. Dit betreft diensten die worden verleend door de voorganger rond hu-

Eendracht - jan.2008

welijksinzegeningen en rouwdiensten. Bij deze dienstverlening, ook wel pastoraat op maat genoemd, wordt onderscheid gemaakt in dienstverlening aan leden en aan niet-leden. De dienstverlening aan leden is merendeels kostenloos (wordt bekostigd uit de contributie); wel worden enkele direct gemaakte kosten tegen kostprijs in rekening gebracht, zoals b.v. de kosten van de organist, liturgieën en extra hulp.

Voor niet-leden worden de kosten van de dienstverlening volgens de landelijk richtlijn voor pastoraat op maat in rekening gebracht.

De tarieven voor niet-leden zijn per 1 januari 2008 als volgt vastgesteld:

Inzegening huwelijk	€	475,00
Begrafenis met rouwdienst		475,00
Rouwdienst in kerk + crematie		525,00
Crematie met rouwdienst in crematorium		525,00
Gebruik gebouw Eendracht t.b.v. rouwdiensten		200,00

Onder niet-leden worden verstaan alle personen die geen lid van onze geloofsgemeenschap zijn, dus ook partners, gezinsleden en/of huisgenoten van leden.

Programmacommissie

In de laatste bestuursvergadering van 2007 is uitvoerig gesproken over de programmering van de diensten, bijzondere diensten en lezingen. Aanleiding voor deze discussie was de sterk teruglopende belangstelling voor de lezingen, georganiseerd door de lezingencommissie en de sterk stijgende kosten van deze lezingen. Besloten is de voor dit seizoen georganiseerde lezingencyclus volgens planning uit te voeren en de kosten hiervan voor algemene rekening te nemen.

Vervolgens is besloten de lezingencommissie (v.h. activiteitencommissie) en de commissie bijzondere diensten op te heffen en daarvoor in de plaats de Programmacommissie in te stellen. Deze commissie wordt belast met het samenstellen van het jaarprogramma, of wel de programmering van de diensten, lezingen en filmvoorstellingen. In navolging van de diverse afdelingen in onze regio zullen lezingen en filmvoorstelling zo veel als mogelijk op een zondagochtend worden georganiseerd. Hopelijk trekken we daarmee weer meer belangstellenden en kunnen deze activiteiten weer kostendekkend worden.

Verantwoording van giften

Peter Samwel mocht bij huisbezoeken van N.N. € 10,-, van N.N. € 15,- en van N.N. € 20,- ontvangen. Bezoekdames en een bestuurslid mochten van mevr. R.-W. € 20,-, van N.N. € 20,-, van N.N. € 10,- en van N.N. € 50,- in ontvangst nemen. Van de E.t.B. mochten we € 100,- op de bankrekening bijgeschreven zien.

Voor al deze giften onze oprechte dank.

KERSTFEEST VAN DE ZONDAGSSCHOOL.

Zondagmorgen 16 december

Na maanden van voorbereiding kwam de dag toch weer sneller dan verwacht. De spanningen liepen bij een aantal mensen toch wel hoog op. De kerk was goed vol. Volgens Bennie waren er wel 130 volwassenen en kinderen. Dit was voor de organiserende groep (wij dus) heel erg fijn.

Beginnen met luiden van de klok

De kinderen en Jarno, Carline, Anniek, Henk, Wim en Erna hadden de kerstmusical: “Wat een nacht” ingestudeerd en Irma ten Brinke zong nog een lied uit deze musical.

Het was een leuk stuk en geweldig goed gedaan door alle spelers. Het was alleen jammer dat het geluid niet optimaal was, zeker niet als de kerk

zo vol zit als deze keer. We proberen volgend jaar echt iets aan dit probleem te doen.

Bij het verlaten van de kerk kregen de kinderen een snoepzakje met een uil voor in de kerstboom en de volwassenen kregen een aardigheidje met een verhaaltje.

Oma komt op visite...

Het laatste nieuws

Een brief, lees voor...

Oh.. lekker zo'n rijkelui's bonbon

Het enige brood van de armen laat zich smaken.....

Dit verhaaltje was een gedeelte uit de musical. Voor de mensen die er niet waren willen dit hier nog een keer plaatsen.

De één is rijk, de ander steelt.

Het is maar ongelijk verdeeld.

De één op straat, de ander warm.

De één overdaad en de ander straatarm.

De één draait een kerst-cd en de ander fluit.

Maar wat maakt het allemaal ook uit!

Want rijk of arm en arm of rijk.

Met Kerst is iedereen gelijk!

Zwart, blank, bruin, dik, dun, groot of klein.

Je hoeft alleen maar jezelf te zijn.

Voor iedereen een stralend feest.

Dat wensen wij het allermeest.

Ja, iedereen samen, vrede op aarde, geen honger en geen dorst, dat zou het ultieme kerstfeest zijn.

De opbrengst van de collecte voor Tinatin was ongeveer € 290,=.

Daar kan Tinatin weer een behandeling van ondergaan.

We vinden het fijn dat er weer zoveel mensen om en voor haar gaven.

We hebben een heel fijn kerstfeest gehad en proberen er volgend jaar net zo'n feest van te maken.

Erna en Madelon

De eerstvolgende keer zondagsschool zal zijn op 27 januari in plaats van op 20 januari. Dit in verband met de oecumenische gebedsdienst in de Keurhorsterkerk in Sinderen.

Ook nu zijn nieuwe kinderen natuurlijk van harte welkom. (Eén persoon heeft zich al opgegeven!)

LEDEN VAN HET KERKKOOR

We hebben nog maar net de kerst achter ons, of de volgende reeks van repetities is al weer in zicht. Omdat Pasen vroeg is in 2008, moeten wij ook vroeg aan de slag.

Alle leden hebben met veel enthousiasme meegewerkt om er weer een mooie kerstviering van te maken. Het is ook prachtig om aan deze diensten een extra cachet te mogen geven. Als we terugkijken op de kerst-avonddienst, denk ik dat iedereen, zowel zangers als toehoorders, heeft genoten van een hele mooie dienst. Onder leiding van Bennie Wennink, en met medewerking van Irma ten Brinke en Jarik de Graaff, was het voor ons koor een lust om te mogen zingen. Nu hebben we een maand rust, om in alle gemoedelijkheid 2007 af te sluiten, en 2008 weer in te gaan onder het genot van “pufferkes” en een glaasje prik.

Ik wens al onze koorleden een heel zanglustig jaar toe. We hopen in goede gezondheid voor onszelf, en allen die ons lief zijn, het jaar weer door te komen. Deze wens is natuurlijk voor iedereen die dit leest. Op donderdag **31 januari 2008** beginnen onze repetities weer.

We gaan een aantal mooie nummers in studeren voor Pasen.

Ik schrijf het iedere keer weer opnieuw en dat is niet om vervelend te doen, maar als u van zingen houdt, kom dan gerust een avond kennismaken. De repetitieavonden zijn erg gezellig. Ze worden gehouden op donderdagavond in gebouw De Eendracht en duren van 20.00 tot 22.00 uur, met daarin een gemoedelijke koffiepauze, zodat we ook nog even

bij kunnen praten. Mensen die geen lid zijn van onze vrijzinnige geloofsgemeenschap, maar wel graag mee willen zingen, zijn van harte welkom. Graag tot 31 januari a.s.

Met vriendelijke groet,

Gerrit Hengeveld

VARSSEVELD---HOLLINGSTEDT---VARSSEVELD

Hierbij nodigen wij jullie uit voor het bijwonen van de foto- en video-vertoning van de uitwisseling van afgelopen zomer, welke gehouden zal worden op 15 januari 2008 in de "Eendracht" in Varsseveld.

Iedereen is van harte welkom.

Aanvang 19.30 uur.

Het tegenbezoek aan Hollingstedt vindt plaats van woensdag 23 juli tot en met zondag 27 juli 2008.

Het Hollingstedtcomite.

LEZINGEN PROGRAMMA HERFST/WINTER 2007/2008

Tenzij anders vermeld worden deze lezingen gehouden in de grote zaal van de Eendracht, Beatrixstraat 1a .

De entreprijs van alle lezingen die in de Eendracht worden gehouden bedraagt € 6.50 inclusief koffie/thee.

De lezingen vangen aan om 20.00 uur

Woensdag 16 januari 2008 Drs. Jacob Slavenburg
Thema: Het Judasevangelie en andere vroeg-christelijke geschriften.

Donderdag 14 februari 2008 Prof. Iteke Weeda,
Thema: Liefde in vele facetten

Donderdag 10 april 2008 Erik Bruijn,
Thema: Het Tibetaanse dodenboek

IN GESPREK MET JOKE & JOHAN:

Vrijzinnig op verschillende gronden

Joke van der Wijk en Johan Klein Hesselink zijn de Dinxperlose bestuursleden binnen onze geloofsgemeenschap. Joke groeide op met vrijzinnigheid en Johan groeide erin. Een boeiend gesprek met twee betrokken ‘zeventigers’ die blij zijn met de band met Varsseveld.

Joke en Johan zijn beiden van 1937. Joke komt van oorsprong uit Almelo; Johan uit Gendringen. Joke groeide op in een middenstandsgezin en doorliep lagere school en mulo. Johan komt uit een fabrieksarbeidersgezin en kwam pas na de oorlog aan school toe. Op z’n vijftiende was hij er al weer vanaf, om te gaan werken: ‘Dat ging toen zo. Als ik van een grote boer was gekomen, was het anders gelopen.’ Joke ging naar de openbare kweekschool in Hengelo, ofschoon er in haar woonplaats eenzelfde opleiding was van christelijke signatuur. ‘In het openbare onderwijs kom je veel met anderen in aanraking. Daar leer je van en dat geldt nog steeds.’

Op de kweekschool kreeg Joke (van huis uit Janmaat) kennis aan Johan van der Wijk, waar ze later mee trouwde. Ze stond voor de klas op openbare lagere scholen in Almelo, Eck & Wiel, Olst en Dinxperlo. Johan Klein Hesselink werd op z'n 15^e boerenknecht. Hij werkte o.a. bij Han Hemink op Groot Heusinkveld. Ook was hij een tijd op gieterij Vulcaansoord. Later vond Johan, die iets met hout heeft, een baan bij meubelfabriek Klompenhouwer. Daar werkte hij tot z'n 59^e en ging toen met de VUT. Johan woont aan de Emmastraat; hij heeft drie kinderen en vier kleinkinderen. Zijn vrouw overleed geruime tijd geleden. Joke en Johan van der Wijk wonen aan de Spoorstraat; ze hebben twee kinderen en drie kleinkinderen.

Vrijzinnigheid is Joke 'met de paplepel ingegeven'. Het zit in haar en ze kan zich niet voorstellen dat het ooit anders wordt. Het is voor haar de richting die rekening houdt met andersdenkenden. Johan deelt die gedachte. Hij kwam als Hervormd van Gendringen naar Dinxperlo. Zijn kerk was echter van mening dat een lidmaatschap van de Partij van de Arbeid een religieus leven in de weg stond: hij moest de PvdA maar vaarwel zeggen. Een soortgelijke kwestie speelde bij het overlijden van z'n vader. Dat deed voor hem de deur dicht. Bij de vrijzinnigen vond hij de geestelijke ruimte die hij zocht.

Johan's betrokkenheid bij het gedachtengoed van 'de protestantenbond' leidde zeven jaar geleden tot de kostersfunctie en vervolgens tot een plaats in het bestuur. Johan is ook actief in het Dinxperlose 'inloophuis'. Joke kwam met de Dinxperlose NPB in contact toen ze haar kinderen aanmeldde voor het vrijzinnig godsdienstonderwijs. Een jaar later zat ze in het bestuur. Dat hield ze sindsdien vrijwel continu vol. Tijdens één van de onderbrekingen volgde ze de opleiding tot voorganger. Deze functie vervulde ze parttime in o.a. Dieren en Aalten. Ze is dus een collega van Hermien Bleumink en Peter Samwel.

Alle energie ten spijt was de neergaande lijn in Dinxperlo niet te stoppen. Lang voordat er landelijk sprake was van 'revitalisering' had ons Eendracht - jan.2008

grensdorp al die fasen al doorlopen: via leeftijdsgroepen en lezingen tot aan toneelspel met de kinderen van de openbare basisschool. Het bleek echter moeilijk de interesse van (potentiële) leden vast te houden. Personen vinden voor het bestuur was nog moeilijker. Het achterwege blijven van contributieverhogingen maakte de financiële situatie nijpend. Contact zoeken met Varsseveld bleek een mogelijkheid de NPB organisatorisch levensvatbaar te houden; verkoop van het kerkgebouw legde een financiële basis.

Wat betreft het kerkgebouw gaan Joke en Johan er vanuit dat ze daar nog een jaar (mogelijk langer) gebruik van kunnen maken. Eigenaar Herman Klomps van het gelijknamige bouwbedrijf (die er ook gebruik van maakt met de Vrije Baptisten) weet nog niet wat er met het karakteristieke godshuis gaat gebeuren. Voor de geplande woningbouw staan er o.a. drie bomen in de weg. Het alternatief voor de Dinxperlose vrijzinnigen –een kerkgebouw net over de grens- ligt voor enkele leden om begrijpelijke (oorlogs)redenen moeilijk.

‘Van huis uit Hervormd vond ik binnen de Vrijzinnigheid de geestelijke ruimte die ik zocht.’

Joke en Johan steken hun waardering over de grootste NPB-afdeling, waar ze nu deel van uitmaken, niet onder stoelen of banken: ‘Echt knap welke moeite Varsseveld zich troost om het ons naar de zin te maken. We voelen ons echt opgenomen. De Eendracht speelt daarin een belangrijke rol, maar ook het feit dat er bij elke dienst in Dinxperlo minimaal één bestuurslid van Varsseveld e.o. de moeite neemt naar ons te komen. “Petje af”’.

Over de toekomst van de vrijzinnigheid hebben Johan en Joke gemengde gevoelens: ‘Religie komt wel weer iets terug, maar of dat voldoende is om onze geloofsgemeenschap in zijn huidige vorm voort te laten bestaan?’ Joke ziet samenwerking van de NPB met het Humanistisch Verbond als een mogelijkheid de toekomst veilig te stellen: ‘Bij

beide staat de mens centraal.’ Het liefst zou ze zien dat vrijzinnigheid als richting gewoon z’n plaats houdt. Johan beaamt dat. Van de manier waarop dat moet gebeuren ligt hij niet wakker. ‘Ik blijf me er toch voor inzetten. Ik voel me er bij thuis.’

HB

DE PASTORIE.

Stig en een beetje trots staat ze daar op de hoek van de Doetinchemseweg. Een “mooie dame”, nummer 7. Ze vindt het ook wel een getal dat bij haar past. Een spiritueel getal zeggen ze tegenwoordig. Ze staat daar al zolang, dat elke inwoner van het dorp haar kent.

Bijna een eeuw geleden ziet ze het licht in dit dorp. Ze ontstaat uit de liefde en de energie van de mensen die het kleine witte kerkje bezoeken.

Jaren lang biedt ze onderdak aan voorgangers en hun gezinnen. Kleine voetjes rennen over haar trappen en soms kreunt ze als de deuren met een harde klap dichtvallen. Ze leert veel van de gesprekken en discussies over geloof, religie en spiritualiteit. Ze wordt een wijze vrouw.

Ze doorstaat zware stormen en soms rammelen de ruiten in de spinningsen als de wind aan haar luiken trekt. Altijd blijft ze staan. Trots op de hoek, op nummer 7.

Wanneer het huis te klein wordt gaat tot haar verbazing het hele dak eraf en wordt de bovenverdieping groter. Haar schoonheid krijgt een gevoelige klap, echter de blijde gezichten van de nieuwe bewoners verzachten de pijn. Jaren gaan voorbij waarin ze relatief rustig van haar dagen kan genieten.

Ze biedt bescherming aan het kleine witte kerkje wanneer de koude wind waait en het in haar luwte wind en sneeuw trotseert. Soms lijkt het of ze knipoogt als de mensen haar passeren, vooral op zondag.

Een nieuwe fase breekt aan. Opnieuw wordt haar rust verstoord, het rode dak wordt beklommen door mannenvoeten en haar pannen worden gelicht. Even raakt ze in paniek, dan, wanneer ze de mooie grijze pannen ziet, kan ze haar emoties nauwelijks bedwingen. Ze zijn hetzelfde

als die van het kleine witte kerkje dat naast haar staat. Nu hoort ze er nog meer bij.

Wat de kroon op haar huis lijkt te zijn wordt echter het begin van een grote vernieuwing en verandering.

Na jaren van rust breekt er een storm los die zijn weerga niet kent. Ze probeert zich te weren maar moet het onderspit delven. Vastberaden mannen, die zich vrijwilligers noemen, be-

treten haar kamers en beginnen aan het strippen van haar muren. Ze weert zich dapper en houdt het behang stevig vast. Langzaam worden haar muren blootgelegd, de stenen worden zichtbaar. Muren worden weggebroken en leidingen afgezaagd. Alsof de aderen langzaam uit haar lichaam verdwijnen. Wastafels verdwijnen naar een grote kale bak in wat ooit de tuin was. Planten en gras worden bedolven onder het

zand. Ze voelt zich als een roepende in de woestijn, maar niemand schijnt haar te horen. Ladders worden binnen gebracht en de vrijwilligers klimmen erop met grote apparaten die haar muren nog verder ontbloten. Rondom het huis worden diepe geulen gegraven die haar nog meer isoleren van haar witte kerkje. Haar paniek is compleet.

Elke dag ziet ze de mannen die met nimmer af latende energie elke vezel van haar beoordelen en bekijken. Ze lijken tevreden. Ondanks haar

zorgen voelt ze een groot respect voor deze mannen, die huis en haard verlaten om elke dag weer aan haar te werken.

Na een maand staat er niet veel meer dan de muren. Ze zou haar luiken willen sluiten, de nieuwsgierige blikken willen weren. He-las. De zon troost haar tijdens de

dag en blijkt ook bevriend met de vrijwilligers. Hij schenkt vol vreugde zijn licht wanneer ze 's morgens vroeg weer klaarstaan. De maan troost haar 's nachts. Haar zachte licht geeft het huis iets mystieks.

Wanneer het lijden haar bijna teveel wordt lijkt er iets te gaan veranderen. Mannen met schrijfblokken en meetlinten lopen heen en weer en overleggen met de vrijwilligers. Stenen, hout en grijze buizen worden aangevoerd. De afbraak is klaar en de opbouw kan beginnen concludeert ze. Dit lichtpunt doorbreekt haar duisternis.

Wordt vervolgd.....

Aria, toekomstig bewoonster

AGENDA VROUWENCLUB

De vrouwenclub heeft haar agenda voor januari vastgesteld en ziet er als volgt uit:

10 januari 2008 Nieuwjaarsvisite

24 januari 2008 Bijeenkomst

De aanvang van de bijeenkomsten is 20.00 uur.

GEMEENTEAVOND

De volgende Gemeenteavond, op 21 februari 2008, is weer een tooneelavond, waarop Toneelgroep TIJS voor ons zal optreden.

AGENDA 60+CLUB

12 febr. 2008 Mevr. Willy Radstake uit Vorden vertelt aan de hand van dia's over de lange afstandswandeling Het Noaberpad.

11 mrt. 2008 Mevr. Hermien Bleumink vertelt over Franciscus van Assisi.

Het volgende Cafe Cult vindt plaats op vrijdagavond 1 februari bij De Ploeg in Varsseveld.

Het thema: Geen Thema.

Aanvang 20.30 uur.

DE HEMEL EN AARDE FIETS

Een van de uitzonderlijkste curiositeiten die mij de afgelopen twee maanden onder ogen kwam was wel een bijzonder aparte uitvoering van een herenfiets. Misschien heeft u zelf ook al een keer verwonderd deze fiets in Varsseveld of Westendorp nagestaard. Wanneer de fiets op volle snelheid ligt flits hij in rap tempo door de straten. Dat komt omdat deze fiets wordt aangedreven door twee fietskettingen in plaats van één. En dan gaat het hard hoor....

Zoals u ziet is het een echte herenfiets, dus met een stevige stang tussen het stuur en het zadel, zoals dat bij herenfietsen te doen gebruikelijk is. Het merkwaardige aan dit exemplaar herenfiets is de extra stang die vertikaal gemonteerd is en waar de eigenaar zijn tweede fietsketting aan

heeft bevestigd. Ik heb deze fiets de ‘hemel en aarde fiets’ genoemd. Omdat ik zo in beslag werd genomen door dit unieke exemplaar fiets, zag ik nog niet gelijk wie dan wel de bestuurder van dit voertuig was. Tot mijn verbazing zag ik daar een van onze bestuursleden hard werkend met handen en voeten tegelijk. Hij ontwikkelde zo een hoge snelheid.

Nu wilt u natuurlijk graag weten welk bestuurslid zich op deze ‘hemel en aarde fiets’ voortbeweegt. Hij was echter al voorbij voordat ik het wist, zo snel ging die fiets. Ik nam me voor een volgende keer meer op de bestuurder te letten dan op het rijwiel en die volgende keer kwam gelukkig snel. Ik keek recht in de guitige ogen van Henk Beunk die zichtbaar in zijn schik is met deze aparte fiets. Na mijn verbazing te hebben gedeeld en mijn verwondering te hebben uitgesproken, raken we snel in gesprek.

“Dit is geen ‘hemel en aarde fiets’ Peter, dit is een Nordic-bike”, verklaart Henk mij fijntjes. “En”, zo vervolgt hij zijn uitleg, “Nordic” duidt gericht op een verhoogde activiteit van de armen: die assisteren dan de benen. Dat doen ze via een tweede trapas, die via een ketting verbonden is met de normale trapas. Bij een normale inspanning van de benen fiets je dan rond de 25% sneller. Je kunt de snelheid echter ook

gelijk houden en de kracht van de armen gebruiken om de benen te ontlasten. De benen krijgen het dan makkelijker.

De meeste Nordic-bikers scheppen voornamelijk hun genoeg in de hogere snelheid. Nordic-bikers die lichamelijk goed in balans zijn, gebruiken beide armen en beide benen. Ze fietsen dan rond de 40% sneller dan normaal, terwijl ze voor hun gevoel een normale fietsinspanning leveren. De Nederlandse wet vereist dat mensen minimaal één hand aan het stuur hebben. Optimaal gebruik van deze Nordic-bike valt dus op papier nog niet te promoten, maar ik weet daar in de praktijk al wel raad mee zoals je ziet.”

“Maar Peter, vertel eens, waarom noem jij mijn prachtige Nordic-bike een ‘hemel en aarde fiets’”, vroeg Henk mij. Ik legde Henk vervolgens uit hoe ik ernaar keek: “Kijk een fiets met een horizontale fietsketting gebruiken we om ons ook horizontaal te kunnen verplaatsen. We gaan dan naar mensen toe, we zijn onderweg naar de ander. We gebruiken de fiets dus in het kader van de intermenselijke ontmoeting. Dat is al eeuwen zo en dat zal voorlopig niet veranderen. Die ene ketting is dus voor ontmoetingen die op aarde plaatsvinden. Die tweede fietsketting, ja Henk daar ben ik nou misschien wel Voorganger voor, die is in mijn ogen naar het Hogere gericht. Het ziet eruit alsof je met deze ketting omhoog wil gaan fietsen voor je ontmoeting met het Hogere of wat we ook wel ‘hemel’ noemen. Mijn idee is dus dat jij een fiets hebt voor twee doeleinden. Enerzijds om mensen te ontmoeten op aarde, anderzijds om je al fietsend te blijven richten op de spirituele zaken die met de hemel te maken hebben. Zo blijven deze twee werelden tegelijkertijd in jouw levend. En daarom is het voor mij een ‘hemel en aarde fiets’”.

Henk lacht hartelijk om mijn vondst. “Hoe kun jij nu mijn supersonische Nordic-bike, een ‘hemel en aarde fiets’ noemen”. Ik zeg hem nog dat die tweede ketting toch echt naar boven staat afgesteld en dat ik, vanuit pastorale perspectieven beschouwd, mijn idee nog niet zo gek vind.

Henk wordt nog even serieus en vertelt mij dat hij samen met Jan Willem Boezel nog aan een methode werkt die het besturen van deze fiets combineert met het aandrijven via de handen. En daarnaast is het natuur-

lijk wel de bedoeling dat het fietsen een sociale activiteit blijft voor de mensen, die ook nog betaalbaar is. Het is dus nog even zoeken naar de juiste oplossing.

Ik wrijf het er bij hem nog één keer fijntjes in: “Maar Henk als je nou straks weer verder gaat met fietsen dan is het toch niet zo gek, dat je je fysieke inspanningen combineert met mooie spirituele gedachten? En ik meen ook nog wat ik zeg”.

Henk glimlacht en zegt dat hij weer verder moet... Nu hij wegrijdt zie ik hem toch anders op zijn Nordic-bike zitten dan toen hij een kwartier daarvoor aan kwam rijden. Zijn gezichtsuitdrukking verraadt haarfijn dat die nieuwe Voorganger een dimensie aan het moderne Nordic-biken voor hem heeft verwoord, die eigenlijk best van toegevoegde waarde zou kunnen zijn. Het is maar net hoe je het bekijkt.

En nu glimlach ik...

Peter Samwel

SCHRIJFACTIE AMNESTY VARSSEVELD

Ook in het nieuwe jaar zijn er weer brieven om te schrijven.

De eerste brief is voor de koning van Saoedi-Arabië. Een aantal Afrikanen werd opgepakt omdat er een politieagent vermoord is. Gevraagd wordt de doodstraf om te zetten, een eerlijk proces en een onderzoek naar vermeende martelingen.

De tweede brief gaat naar Irak. Samar Saad Abdullah en Wassan Talib werden ter dood veroordeeld wegens moord en werden gemarteld. Gevraagd wordt de doodstraf om te zetten, een onderzoek naar de martelingen en een eerlijk proces.

De derde brief is voor de regering van Japan. De uitvoering van de doodstraf is in Japan na twee jaar hervat. De familie hoort na afloop pas van de executies. Gevraagd wordt executies op te schorten en de geheimhouding op te heffen.

Vredesactivist Ali Shakeri en wetenschapper Kian Tajbakhsh zijn na het betalen van een borgsom vrijgelaten uit de Iraanse gevangenis! Amnesty voerde actie!

Inlichtingen: Annie Lammers (617393) of Dela Rutgers (243077)

De volgende Eendracht verschijnt 29 januari 2008. Kopij aanleveren voor 25 januari 2008

NAMEN EN ADRESSEN / COLOFON

Voorgangers: Dhr. P.W.M. Samwel, Halseweg 63, 7025 GA Halle
(0315)-242080 of 06-40359838, samwel33@zooet.nl

Wijk Dinxperlo: Mevr. H. Bleumink, Spoorstraat 2, 6971 CA Brummen.
0575-562746. hermien.bleumink@solcon.nl

Administratie: N.P.B. afd. Varsseveld e.o., Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld.
(0315) 840044. j.w.meerdink@chello.nl

Website: www.xs4all.nl/~npb

E-mail-adres: npb@xs4all.nl

Beheer kerk en verenigingszalen:

Dhr. B.H. Kraan, Zelhewegeweg 61, 7055 AA Heelweg, (0315) 2418 85

Verenigingszaal:

“De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 244537

Penningmeester/administrateur:

Dhr. J.W. Meerdink, Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld,
(0315) 840044, j.w.meerdink@chello.nl

Bankrekeningen:

Rabobank 36.48.54.553, t.n.v. Ned. Protestanten Bond te Varsseveld.

Vrouwenclub: Mevr. M. Jansen-Zeeplat, Spoorstraat 70, (0315) 242018

60+ Club: Mevr. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld,
(0315) 244049.

Jeugdclub: Marjan Hengeveld (0315)-244393, h.m.hengeveld@zonnet.nl

Werkgroep PR:

Marjan Hengeveld (0315)-244393, Henk Beunk 0314-632061,
Arjen Dijkstra (0315)-298091.

Verzorging “Eendracht”:

Jan Meerdink, (zie **Administratie**)

Verzendklaar maken:

Mevr. B. Chevalking-Wennink, Zwaluwenhof 1, 7051 XR Varsseveld,
(0315) 298223, Mevr. W.E. Teerink-Radstake, Mevr. A.B. Navis-Naves,
Mevr. D. ten Brinke-Rougoor en Mevr. J.E. Sturris-Heijink.

Kopij adressen en redactie:

Jan Meerdink (zie **Verzorging “Eendracht”**),
Henk Beunk, Halseweg 27, 7054 BT Westendorp, beunkptc@tiscali.nl.
Marchel Chevalking, Louise de Colignystraat 17, 7001 GD Doetinchem,
mchevalking@solcon.nl

Leiding zondagschool:

Erna Wolsink-Semmelink, (0315) 298718, familie.wolsink@wanadoo.nl en
Madelon Ankersmit-Vriezen, tel. (0315) 617542 / 617063

NPB-Koor secretariaat:

Mevr. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 241890

Autodienst: zie: Administratie

Eendracht - jan.2008

Januari 2008

- Zondag
6 januari 9.45 uur NPB dienst in “Den Es” o.l.v. dhr. Peter Samwel.
- Zaterdag
12 januari 19.00 uur: kerk Dinxperlo Nieuwjaarssamenkomst.
- Zondag
13 januari 10.00 uur dhr. Peter Samwel; thema ‘De aanraking’.
Na afloop gezamenlijk een kopje koffie of thee drinken tijdens de nieuwjaarsreceptie.
- Zondag
20 januari 10.00 uur: Paulus en Petruskerk te Breedenbroek;
Oecumenische gebedsdienst voor de eenheid o.l.v. mevr. Hermien Bleumink en m.m.v. Het Heurns Mannenkoor.
- Zondag
20 januari 10.00 uur: Keurhorsterkerk Sinderen Oecumenische
gebedsdienst voor de eenheid o.l.v. dhr. Peter Samwel; thema ‘Bid onophoudelijk’.
- Zondag
27 januari 10.00 uur: mevr. Hermien Bleumink.
Zondagschool.
- Zondag
3 februari Geen dienst.